

e) Totes les qüestions o diferències que no afectin exclusivament a l'augment de sou, que quedaran pendents al reprendre's el treball, seràn sotmeses a la Comissió del Treball, creada per R. D. de 11 d'octubre últim.

X La comissió acorda aixecar des d'aquest moment totes les vagues pendents plantejades pels obrers i el lock-out declarat per la Federació patronal, i a fi de donar el temps necessari per cursar les ordres oportunes encaminades a l'execució d'aquest acord, es convé que la represa del treball s'efectuarà el divendres, dia 14 de l'actual, al matí.

LA REIAL ORDRE

El text de la Reial ordre abans esmentada és el següent:

«Después de conocer el acuerdo establecido entre el elemento patronal y obrero de Barcelona, S. M. el Rey (q. D. g.) se ha servido aceptar las bases establecidas y disponer que se cumplan estrictamente, y que la falta a ellas por cualquiera de las partes se considere, no sólo como una provocación para la alteración del orden público, y, por lo tanto, de una grave responsabilidad moral y legal, sino como causante de los daños que puedan sobrevenir a los que las infrinjan, en cuyo caso el Gobierno exigirá esa responsabilidad severamente ante las autoridades y los Tribunales de Justicia competentes, procurando llevar a la práctica incluso en virtud de las disposiciones legales, y si fuese preciso nuevas, la sanción procedente.»

Nostra història

HAVEU meditat alguna vegada la grandesa de nostra història? Haveu llegit tal volta els fets gloriosos de nostres avant-passats? I no haveu sentit el dolç batec, la càl·lida vibració de l'amor patri?

Si alguna vegada sentíssi enfeblir la fe patriòtica, gireu els ulls vers nostre passat gloriós, segurs de trobar l'encoratjament necessari per a no defallir. No més pensant el sistemàtic oblit en que han tingut la nostra història els polítics centralistes per a fer-nos sospitar la seva valor. No es trovaria un sol català capaç de renegar de la seva terra, per a cercar pàtria més il·lustre, estant ben assabentat de què la nació catalana fou un dia l'àrbitre del Mediterrani, del que podia dir-ne el *mare nostrum*, i una de les potències de l'Europa civilitzada. Gireu vostre esguart vers els regnats dels reis En Jaume I i Pere el Gran i compendreu l'orgull amb què podem ostentar el nom de catalans.

Per malaurança el nostre poble quasi bé desconeix la seva història, i per això al sentiment patri l'hi manca quelcom de la nota d'idealitat heròica que informa els grans moviments nacionalistes. Tenim, si, viu, el sentiment de nostra raça, però ens falta la força de convicció, de què havent sigut qui forem, tenim dret de tornar a ser-ho. I per a tenir aquesta convicció és necessari llegir, estudiar i meditar la gloriosa història catalana.

Recordo que en una ocasió m'escribia un català, home de ciència i de gran talent, però que de jove vivia allunyat de la seva terra, aquestes paraules: «Sabs perfectament que a mi mai m'havia interessat el moviment nacionalista de Catalunya, creient-lo, además, exagerat per a no dir fora de raó, però des de què he llegit la nostra història, he posat tot el meu orgull en fer conèixer i constar la meva catalanitat i en treballar per la causa de l'estimada pàtria.»

Després de llegir aquests mots, vaig reflexionar que a mi m'havia passat quelcom de semblant i ells són els que m'han inspirat aquest escrit per creure que a tots passarà altre tant.

No crec que's trobi ni un sol català que, havent llegit la història del seu poble, tan lliure, no s'indigni al veure de quina fàcilment l'hi han